

De fem regionale udviklingsråd vil i en 4-årig overgangsperiode følge udviklingen på specialundervisningsområdet og give Undervisningsministeriet en årlig redegørelse, og ministeren kan på grundlag af denne redegørelse gå i dialog med en kommune, hvis der er grund til det, eller aktivere tilsynsmyndighederne, hvis det er nødvendigt. Dermed er ministeriet og for så vidt altså også Folketinget involveret i sagen.

Med hensyn til voksenspecialundervisning er ministeriet i færd med at igangsætte en undersøgelse af de tilbud, som amterne giver i øjeblikket, og når den undersøgelse er gennemført til september, skal vi vurdere, om der er opgaver, der skal flyttes til anden lovgivning.

Kl. 19.40

Jeg vil godt til sidst sige, at jeg også i min første ministerperiode har fulgt dette område med meget stor interesse og også med engagement. Jeg var i 1980'erne meget tøvende, for ikke at sige bremsende og fodslæbende, over for kommunernes ønske om at overtage disse opgaver. Da havde vi altså næsten 300 kommuner, og jeg kendte området fra flere vinkler, også fra den private vinkel, fordi jeg har et barn, som er klient i disse systemer.

Jeg fik begrænset planerne om at overføre det hele til kommunerne til forsøg i Storstrøms Amt og i Nordjyllands Amt, og jeg går ud fra, at disse forsøg siden er blevet evalueret, men vi har ikke hørt så meget om det.

Jeg nævner det kun for at illustrere, at det er en helt anden situation, vi i dag står i med kun fem regioner, som vil være stærke med hensyn til ekspertise på dette felt, og med under 100 kommuner, som også vil være langt stærkere. De to niveauer vil være i løbende dialog med hinanden på feltet, og Undervisningsministeriet vil også være involveret.

Jeg er derfor i dag fuldstændig tryk ved det, vi nu gør. Det var jeg ikke i 1980'erne, jeg var med til at bremse det, og jeg var i tvivl om, hvordan det ville gå med de forsøg, som dengang blev iværksat.

Til sidst vil jeg sige om ordblindeundervisningen, som jo optager mange mennesker, at her kan vi jo være ret sikre på, at der nu ikke længere er ventelister. Det er jo i dag sådan, at amterne fastsætter rammerne for de udgifter, som man vil bruge til specialundervisning, herunder til ordblindeundervisning, og derfor er der somme tider ventelister.

Nu bliver ordblindeundervisningen takstfinansieret ligesom den forberedende voksenun-

dervisning, og derfor kan det forventes, at der ikke længere opstår ventelister. Det synes jeg personligt er et meget stort fremskridt på ordblindeområdet, som jo er et helt specielt felt, som jeg synes bliver helt rigtigt placeret, hvor det nu bliver placeret, nemlig sammen med den øvrige voksenundervisning.

Med disse ord forventer jeg ikke, at jeg har besvaret alle spørgsmål, men jeg synes, jeg har fået slået visse ting fast, og jeg vil ikke tilføje mere på dette sene tidspunkt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er en række medlemmer, der har ønsket ordet med korte bemærkninger. Jeg nævner hr. Carsten Hansen, fru Line Barfod, fru Margrethe Vestager, fru Anne Baastrup og fru Pernille Blach Hansen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt tage fat i området med voksenspecialundervisning, hvor det kneb for ordførerne for De Konservative og Venstre at svare, og høre, hvad ministeren siger til det menneske, som er blevet halvsidigt lammet og har fået en afasi efter at være blevet ramt af en blodprop, og som jo skal have en omfattende genoptræning og også skal have taleundervisning, altså voksenspecialundervisning.

Ser ministeren nogen grund til, at vedkommende skal visiteres igennem en kommune? Kan man ikke henvise direkte? Hvordan får vi sikret tilknytningen fra sundhedsvæsenet til socialområdet? Hvordan sikrer vi, at patienten ikke bliver kastebold i det nye system?

Jeg medgiver, at der kan være en entydig løsning på nogle af områderne og entydighed i noget af det, der lægges op til, men slet ikke her, hvor det er et menneske, der dybt alvorligt er kommet til skade. Hvad mener ministeren om det?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Nu er det tilfælde, som her bruges som eksempel, jo desværre ikke noget enkeltstående eller særlig sjældent tilfælde, og derfor tror jeg, at kommunerne vil have den ekspertise, der skal til, og hvis de ikke har den, så vil de vide, hvor de kan hente den.

Jeg vil godt både forsvare og støtte ordførerne for regeringspartierne, som jeg faktisk synes har svaret rimeligt på disse spørgsmål. De har altså